

TENIR UN AMIC, QUIN PRIVILEGI!

1 Si un no ha tingut mai un amic o una amiga de veritat, no ho pot comprendre. I molta gent no n'ha tingut mai cap. Els amics de veritat no abunden. Ja ho deia el Siràcida, autor de l'antic llibre de l'Eclesiàstic: *"Que siguin molts els qui et saluden; però, de consellers, un entre mil. Si et fas un amic, fes-te'l en la prova, no corris massa a confiar-t'hi. Un amic fidel és un refugi segur: qui el troba, ha trobat un tresor. Un amic fidel és un elixir de vida; tal com és ell, és el seu amic"* (Sir 6, 6-7; 14-17).

2 Les relacions de família són importants, però en certes coses la relació d'amistat ho és més. A vegades, la relació entre germans i cosins pot arribar a ser d'autèntica amistat, però això no és habitual. I entre espòs i esposa, que sempre hauria de ser-ho, sovint no és pas així. A l'amic o a l'amiga de veritat, li arribem a confiar sentiments que no manifestem a ningú de la família ni tan sols al confessor. Davant l'autèntic amic, hi estic com davant d'un mirall: m'hi manifesto tal com sóc, perquè sé que tindrà la discreció de no parlar malament de mi als altres i sé que m'ajudarà a extreure de mi allò que jo mateix ignoro que tinc, de bo i de no tan bo. *Tenir un amic així, quin privilegi!*

3 Jesucrist no deia les coses per dir, sinó que eren paraules de veritat, sinceres, i sabent a què es referia. Doncs bé: Té unes expressions que ens sobten i ens emocionen: *"A vosaltres, **amics meus**, us dic que no tingueu por..."* (Lluc 12, 4); *"A vosaltres us he dit **amics** perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare"* (Joan 15, 15); *"Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus **amics**"* (Joan 15, 13). Aquestes dues darreres frases, les va dir durant el darrer sopar, després d'haver-se agenollat davant de cada un dels deixebles per rentar-los els peus. I pensem que Ell era el Fill de Déu... Déu, en encarnant-se en Jesucrist, es va posar al nostre nivell per experimentar la vida humana, no com un "superman" sinó com un amic de veritat. Va oferir l'amistat a la gent del seu temps, i continua oferint-la ara, a cada un de nosaltres, encara que aquesta amistat hagi de ser experimentada molt espiritualment.

4 L'amistat amb Jesucrist, encara que molt espiritual o sobrenatural, alguns són capaços d'experimentar-la ja en aquest món; per exemple, Ramon Llull de qui es parla molt enguany en el setè centenari de la seva mort. Després de tot un procés de "conversió" a l'estil de sant Francesc i de molta meditació de l'evangeli i de la contemplació de la figura de Jesucrist, especialment en el seu Naixement a Betlem i la Crucifixió al Calvari, va arribar a tenir una relació d'amistat amb Jesús, a qui anomenava l'Amat. Ell era "l'amic".

5 Per a nosaltres, Ramon Llull és important com a “pare” de la llengua catalana i, sobretot, com a cristià de soca-rel amb un gran anhel missioner especialment envers els musulmans o sarraïns. Amb vista a la conversió d’ells, va escriure el llibre (bastant complex), “L’Art general” i va fer obrir escoles per a aprendre llengües, sobretot l’àrab. Però entre altres facetes, Ramon Llull té la de “místic” o “orant” i bon mestre perquè altres també persones s’endinsessin en la contemplació del Crist i el tractessin com un Amic. Dintre la novel·la exemplar “Blanquerna”, hi posa un pensament per a cada dia de l’any, que junts constitueixen el petit llibre titulat “Llibre d’amic e Amat”. Ell s’hi manifesta embadalit considerant Jesucrist com un potencial amic de tothom. I per correspondre a l’amistat que Jesús li ofereix, Ramon vol imitar-lo en la pobresa i la humiliat. I àdhuc, si plagués a Jesús, voldria imitar-lo donant la vida per amor del seu amor...

6 Deixem parlar el mateix Ramon Llull en el seu “Llibre d’amic i Amat”:

Els camins pels quals l’amic cerca el seu Amat són llargs, perillosos, poblats de consideracions, de sospirs i de plors, i il·luminats d’amor (2).

Trucava l’amic a la porta del seu Amat amb cops d’amor i d’esperança. Oïa l’Amat el cop del seu amic amb humilitat, pietat, paciència, caritat. Obrien la porta divinitat i humanitat. I entrava l’amic a veure el seu Amat (42).

Preguntava l’Amat a la gent si havien vist el seu amic, i ells li demanaven les qualitats del seu amic; i l’Amat digué que el seu amic era ardit, temorós, ric i pobre, alegre, trist, consirós, i llanguia tots els dies pel seu amor (278).

Es mostra l’Amat al seu amic amb l’entresenya de vermells i nous vestits; i estén els seus braços per tal que l’abraci, i inclina el seu cap per tal que li doni un bes, i està enlaire perquè el pugui trobar (90).

Deia l’Amat que, en aquells llocs on es té més por de lloar-lo, l’amic el lloés i el defensés. I l’amic demanava que d’amor el proveís. Responia l’Amat que per amor seu s’havia encarnat i havia estat penjat per a morir (134).

Veia l’amic que l’agafaven i el lligaven i el feren i el mataven, per amor del seu Amat. Van demanar-li aquells que el turmentaven: - ¿On és el teu Amat? Respongué: - Vegeu-lo en la multiplicació dels meus amors i en el sosteniment que em dona en els meus turments (51).

Mateu Sanclimens

Ramon Llull escoltant un sermó sobre sant Francesc.
Ramon Llull vestint-se de “penitent”.

Ramon Llull navegant cap a Tunis i predicant als “sarraïns”.

CONVENT DE POMPEIA
(Diagonal, 450, tel. 93 416 18 12)

El nostre Santuari resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 6:30 a 13h, i de 18h a 20h.

Dissabtes: De 8h a 9h, i de 18:30h a 20h.

Diumenges:

De 10h a 13:30h, i de 18:30h a 20h.

Horari de Porteria:

De dilluns a divendres:

De 9h a 13h, i de 16h a 19:30h.

Dissabtes: De 10h a 13h, i de 17h a 20h.

Diumenges i festes: De 10h a 13h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners):

A les 7h, a les 8h i a les 19h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

A les 8:30 i 19h.

Diumenges i festes de precepte:

A les 10:30, 12:30 i 19h.

Servei social (Grup d'ajuda als pobres):

Dimarts i dijous, de 17h a 19h.

CONVENT DE L'AJUDA

Sant Pere Més Baix, tel. 93 319 00 87)

El nostre Santuari resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 8:30h a 13h, i de 17h a 19:30h.

Dissabtes:

De 8:30h a 13h i de 19:30h a les 20:30h.

Diumenges:

De les 9h a les 13h, i de les 19:30h a les 20:30h.

Horari de Porteria:

De dilluns a divendres (feiners):

De 10h a 13h, i de 17h a 19:30h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

De 10h a 13h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners): A les 9h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

A les 9h i a les 20h.

Diumenges i festes de precepte: A les 9:30h, 12h i 20h.

Servei social (Grup d'ajuda als pobres):

Entrevistes: Els dijous, de 10h a 13h.

Distribució de queviures:

Dimarts, de 10h a 13h (cal haver-se inscrit)

Normalment els tercers dijous de mes.

5 novembre (Santuari de l'Ajuda, Sant Pere Més Baix, 18):

Recés de la Comunitat, a les 17:30 – A càrrec de Fra JM Vallejo

8 de novembre (Santuari de l'Ajuda)

Grup d'oració "P. Pio de Pietrelcina", a les 18:30

8 de novembre (Plaça Universitat, 2), a les 19:30

Pregària "Franciscana": *Francesc i Clara, germans de totes les criatures*

10 novembre (Pompeia-Grups, Riera Sant Miquel 1bis), a les 20h

Catequesi d'adults - Segueix el curs de l'Espiritualitat cristiana II

"*Sant Basili*", a càrrec de Míriam Tarruell i Núria Núñez

12-13 de novembre: Recés a Sant Martí del Montnegre

A càrrec de Fra Josep Manuel Vallejo

(Per a més informació i inscripció: ConselldeLaics@caputxins.cat)

19 novembre (Santuari de l'Ajuda)

Grup de Diàleg i Pregària (Grup "Floretes"), a les 11h.

25 de novembre, a les 20h (Pompeia, Diagonal 450)

(A la Cripta, entrant per la porta esquerra de l'entrada del Santuari):

Pregària contemplativa amb cants de Taizé.

26 de novembre a les 20:30h (Pompeia, Diagonal 450): Concert solidari

(A la Cripta, entrant per la porta esquerra de l'entrada del Santuari):

Roc & Gospel, Cor i músics de la Roca del Vallès.

Organitza Ajutsi (Associació Ajuda Sud Índia)

Col·laboració: 10 € (5 € els menors de 10 anys)

VIDA RESUMIDA DEL BEAT RAMON LLULL

RAMON LLULL va néixer a Ciutat de Mallorca l'any 1232, d'una noble família de Barcelona que s'hi havia establert des de la Conquesta, pocs anys abans. El noi, que rebé una educació acurada, fou cridat a la Cort com a preceptor del príncep que anys a venir seria el rei de Mallorca, Jaume II. Més tard li encomanaren el càrrec de majordom (senescal) de la casa reial. En aquest ambient, Ramon es donà fàcilment a la vida lleugera d'amors cortesans amanits amb músiques trobadoresques. Es va casar amb Blanca Picany, que també era de la noblesa barcelonina establerta a l'Illa, de la qual tingué un fill i una filla. Tanmateix Ramon continuava obrint el cor a altres amors, a més de deixar-se temptar per les riqueses.

Una nit, quan tenia uns trenta anys, mentre escrivia una cantinela a un dama que estimava boja, fou interromput de sobte per l'aparició de Jesús clavat en creu. Cinc vegades, en setmanes successives, es repetí l'escena. Llavors Ramon, aterrit extraordinàriament, es posà a considerar quin significat podien tenir aquelles visions. Després d'una nit d'insomni entengué que Déu volia que deixés immediatament les coses del món i es dedicés a servir Crist de tot cor. Es preguntava quin servei plauria més a Déu i es responia que cap cosa millor no podria fer que donar la vida per la conversió dels sarraïns (mahometans). Per aconseguir-ho, escriuria un llibre per tal d'aclarir els errors dels infidels. No sabia pas com posar-s'hi, puix que ignorava l'àrab i no dominava el llatí. Prou comprenia les dificultats que hauria de vèncer, però cada vegada era més l'impuls de fer aquest llibre. Però massa imbuït per la mundanitat, passaren tres mesos sense donar cap pas en aquest sentit, fins que, escoltant un sermó sobre la vocació de sant Francesc d'Assís, se li revifà el bon propòsit. Llavors vengué les propietats i en reservà només una part per al sosteniment de la muller i els fills.

I partí en peregrinació. No pensava tornar ja a casa seva, sinó anar a París a aprendre llatí i alguna ciència per poder escriure el llibre. Tanmateix, aconsellat per Ramon de Penyafor, retornà a Mallorca amb el propòsit ferm, això sí, d'estudiar bé el llatí i l'àrab. Per a aprendre aquesta llengua es valgué d'un criat sarraí que tingué a casa durant nou anys. Després Ramon, que ja vestia la túnica de "penitència" del Terç Orde franciscà, pujà tot sol a la muntanya de Randa per "contemplar" en la soledat i demanar a Déu que l'il·luminés. En baixar-ne després de vuit dies, demanà estada en un monestir de vora Ciutat per començar a prendre apunts per al llibre desitjat. Després es féu construir una ermita a Randa, on sojornà sense interrupció durant quatre mesos llargs, escrivint el llibre *l'Ars* (*Ars compendiosa inveniendi veritatem*), llibre ple d'arguments filosòfics i teològics per a demostrar racionalment els articles de la fe i així convèncer els mahometans.

Després començà l'etapa viatgera de Ramon Llull per fer conèixer el seu llibre i els seus propòsits missioners. Anà a la cort papal, als palaus reials i a les universitats: Avinyó, Montpeller, París, Roma, Nàpols, Sicília, Karlsruhe. I no pas tot eren lloances el que rebia... A Gènova, l'any 1293, mentre esperava trobar un vaixell que el portés a Tunis per a predicar la veritat de Crist als sarraïns, va sofrir una forta crisi de descoratjament, com si fos en va tot el treball que estava duent a terme. Però la superà pensant que era Déu qui l'havia inspirat. I s'embarcà cap a l'Àfrica. Però poc després s'estruncava aquesta experiència, car fou expulsat del país. Llavors es refugià a Nàpols, on aprofitava tota ocasió per predicar als mahometans i també als jueus. Volgué retornar encara a l'Àfrica, a Bugia, amb cartes de recomanació dels reis d'Aragó i de Mallorca. Era l'any 1306, quan ell ja passava dels 74 anys. Malgrat les cartes de recomanació fou empresonat i de nou expulsat. La nau naufragà, i anà a parar a Pisa. Però l'audàcia de Ramon era immensa. Continuà viatjant per parlar amb el papa, i també en el concili de Vienne (1212-1213), sobre la necessitat de cristianitzar el món, especialment amb la santedat de vida i també establint Estudis per a aprendre les llengües dels "infidels", bàsicament l'àrab, l'hebreu i el caldeu.

Entre viatge i viatge, Ramon Llull no parava d'escriure. Han pervingut fins a nosaltres 243 obres autèntiques d'ell (a part d'altres que s'han perdut). Els llibres més coneguts són: *l'Ars Magna*, *Blanquerna* (que conté el *Llibre d'amic e Amat*), *L'arbre de la ciència* (que conté *Desconhort*), *El llibre de meravelles*, *Llibre de santa Maria*, etc. Finalment volgué retornar encara a Tunis quan passava dels seus 80 anys. La llegenda (no corroborada) diu que allà fou apedregat. Malferit, fou recollit per uns mercaders que el portaren a Ciutat de Mallorca. A les envistes de la seva pàtria moria "màrtir" aquest home coratjós i ple d'audàcia que ell mateix es qualificava de "foll" (boig) i que a la seva època ja era nomenat "Doctor Il·luminat".

Fra Mateu S.